WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 5 1 FEBR. 1964

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

Een poosje geleden heb ik jullie gevraagd geen namen van zieke kinderen meer op te geven omdat er zo'n enorme wachtlijst was. Nou, dat heeft wel een maandje geholpen, maar daarna kwamen er weer regelmatig verzoekjes om zieke kinderen op het wachtlijstje te plaatsen. Ik kan me best voorstellen dat jullie het fijn vinden om een ziek broertje of zusje, nichtje of neefje, vriendje of vriendinnetje blij te maken. Want de kinderen van het ziekenlijstje worden altijd overladen met kaarten, brieven en pakjes. En dat bezorgt ze de afleiding die ze zo hard nodig hebben om een vaak erg lange tijd van ziekte door te komen. Maar het is op 't ogenblik zo, dat de zieken zeven maanden of langer moeten wachten voor zij aan de beurt zijn voor een plaatsje op het ziekenlijstje. En dat duurt veel te lang voor ze, vooral als ze weten dat hun naam opgegeven is. Daarom zou ik jullie nu willen vragen voorlopig geen namen meer op te geven voor het ziekenlijstje. Zodra de wachtlijst zo kort geworden is, dat er weer namen bij moeten komen, laat ik jullie dat weten. Zullen we dat afspreken? Voor ernstig zieken maak ik altijd een uitzondering, hoor. Die krijgen voorrang. Maar jullie moeten er goed aan denken dat er tussen het opgeven van de namen en het plaatsen in **Donald Duck** twee maanden liggen. Het ziekenlijstje moet nu eenmaal al twee maanden van te voren opgegeven worden.

Tenslotte nog dit: blijf wel doorgaan met het sturen van kaarten of brieven naar de kinderen van het ziekenlijstje! Je maakt ze er geweldig blij mee en ze zullen je er heel dankbaar voor zijn. Tot de volgende keer!

OOM DONALD

OOM DONALDS BRIEVENBUS

JOSÉ BERGER, EIJS. A'dam is een mooie stad, vind je niet. Er is zoveel leuks waar je naar toe kunt gaan. Heb je bij een tante gelogeerd? Je gaat dit jaar zeker van school af, hè? Naar welke school ga je dan? Dag, José!

BONNIE SIKKES, BAKHUIZEN. Nou en of timmerman een mooi vak is Bonnie! Maar je moet er nog wel een tijd voor leren, hè? Vind je dat niet erg? Als je graag iets wilt worden, heb je het er wel voor over, hè?

RIETJE VAN DIJK, DEDEMSVAART. Hoe vind je het op de huishoudschool Rietje? Wat gezellig, dat er ook een heel stel vriendinnen naar toe zijn gegaan. Maar je moet wel een heel eind fietsen iedere dag!

RICHARD TOLENAARS, NIEUWKERKEN WAAS (B.). Alle Duckfiguren maken 't best, Richard. Ze hebben alleen wel 'ns een bectje last van de kou, maar dat heeft iedereen in deze tijd. Je moet van allemaal de hartelijke groeten hebben.

Jullie brieven zijn van harte welkom! Het adres is: **Donald Duck,** Postb. 792, A'dam. Schrijf op de achterkant je naam en adres en links aan de adreszijde: **Oom Donalds Brievenbus.**

✻ PRIJZEN ✻

Eerste prijs: een horloge: tweede prijs, jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: een badmintonspel; 20 vierde prijzen: een boek.

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 5

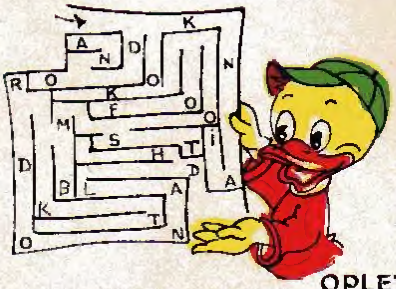

Als je de juiste weg door deze doolhof weet te kiezen, vind je vanzelf de oplossing van deze puzzel. Je passeert dan namelijk een aantal letters die achter elkaar opgeschreven, de naam vormen van iemand die je iedere week in ons blad tegenkomt. Begin in de linkerbovenhoek en dwaal dan net zo lang door de gangen, tot je rechts onderaan uitkomt. Schrijf de oplossing van deze puzzel (twee woorden, in totaal 9 letters) op een briefkaart en stuur die vóór 6 febr. 1964 aan **Donald Duck,** Postbus 792, te Amsterdam. Vermeld duidelijk je naam en adres op de kaart en zet in de linkerbovenhoek „oplossing 5". Veel succes!

ONS ZIEKENLIJSTJE

Treesje van de Elde is al heel lang ziek en daarom zou ze erg graag een brief of een kaart van jullie hebben. Ze is 11 jaar. Haar adres is: Hoofdstraat 10 Leens.

G. de Groot (jongen) is 16 jaar en hij zou heel erg blij zijn met wat post. Verder spaart hij filmsterrenfoto's. Zijn adres is: MP zaal B4, Appelscha.

Rietje Dijk is 11 jaar en ze is al een hele poos ziek. Sturen jullie haar eens een kaart met een hond erop? Haar adres is: Halvemaanstraat 151, Eindhoven.

Piet van Beers is 13 jaar en hij ligt al een hele tijd op bed. Hij spaart foto's van filmsterren. Wie stuurt hem een foto? Zijn adres is: Poppestraat 90, St.-Willebrord.

OPLETTEN ALLEMAAL

Winnaars van prijsvraag nr. 50 zijn:
1e prijs: horloge: Wim Moeskops, Dorp B 207, **Lagemierde.**
2e prijs: weefdoos: W. v. d. Heuvel, Heumenseweg 63, **Alverna-Wijchen.**
3e prijs: badmintonspel: M. en P. Engelman, **Utrecht;** A. en C. v. Dijk, **Meerkerk;** H. en I. v. d. Hof, **Haarlem;** A. Oosterlaan, **Voorschoten;** E. Boers, **Borne;** C. Berwald, **Terneuzen;** R.-J. v. Kesteren, **Gooderak;** M. Brouwer, **Harderwijk;** Hans Nijkamp, **Lochem;** T. Denissan, **Lottum. Baek:** L. de Putter, **Brussel (Blg.);** T. v. Os, **Dedemsvaart;** R. Plasmans, **R'dam-1;** L. de Wispelaere, **Sluis;** Hans Hulzing, **Grave;** Frieda Bok, **Leeuwarden;** A. Theune, **Brielle;** L. de Haan, **De Steeg;** T. Hazelaar, **A'dam;** A. Besteman, **Nieuwerkerk a. d. IJ.;** J. M. Krikker, **Oldemaal;** M. v. Remoortere, **St. Jansteen;** R. Hogenberg, **Blokzijl;** R. Kooymans, **Lage Zwaluwe;** K. de Gooyer, **Eck en Wiel;** E. Jansen, **Nijmegen;** H. de Gooijer, **Weesp;** Dini v. Drunen, **Nieuwendijk (N.Br.);** A. v. Soesbeek, **Millingen a. d. Rijn;** Bertha Konijnenberg, **Apeldoorn.**

Opl. prijsvraag nr. 3 luidt: **LOES.**

Otto van Drakenstein

WALT DISNEY

Eerst ga ik er voor zorgen dat het zweefvliegtuig mooi vast blijft liggen in de lucht!
Za! Jij op deze vleugel!
En jij op die! Het is heel eenvoudig! Op deze manier blijven de vleugels altijd in evenwicht!
Zal ik het doen, Knar?
Hij weet er alles van!
Ja, za is het! En om het heelmaal recht te houden, moet jij op de staart gaan zitten!
En nu ga ik met mijn meesterhand het vliegtuig besturen in de kookpot . . . eh . . . cockpit!
Het gaat steeds harder waaien, prof!
Lieve help! Wat voor een gek vliegtuig hebben jullie gebouwd? Het gaat achteruit!
Oei! Hou je vast, jongens!
Jij houdt z'n neus veel te veel omhoog! Je bent veel te zwaar! Laat de staart los . . . gauw! Ga van die staart af! .
300 meter boven de grond zeker!

Help!
We gaan duikelen!
Duikelen?
Hmm . . . 'ns even kijken . . . een duikeling gaat zo en als je onder bent weer zo . . .
Nou? Precies wot ik zei! Zie je wel?
Op deze manier kamen we weer bij de grond terecht! Knap, hè?
NEE!
Kijk uit! We vallen te pletter!
Duw de knuppel omlaag, professor!
O, de knuppel . . . natuurlijk! Hae kon ik dàt vergeten! Jullie hèbben toch wel een knuppel in het vliegtuig gemookt?
Waarom zijn jullie eraf, jangens? Nu is alles veilig . . .
(Slik!) Geloof ik!
Als iemand die wind maor eens terug-draaide!

Uren later . . .
Ik ben al over woestijnen, walken en bergen gekomen! En nu vlieg ik zelfs boven de oceaan! Het wordt tijd dat ik me zorgen ga maken!
Een eiland! Haera! Het ziet er daar veiliger uit dan hier!
Omlaag! Naar de begane grond! Vaaruit, stuk angeluk! Weet je niet dat je je meester moet gehoorzamen?
BOEMP!
BOEMP!
BOEMP!
Help! Wacht!
Peter! Kijk!
Lieve help! Kom!
Ik heb je, haar!
HIJG!
Grutjes! Dat was op 't nippertje! Waar ben ik?
In Niemandsland! Ik ben Peter Pan!

En dit zijn mijn vriendjes!
Hoi!
Zou je graag bij ons willen blijven en nooit volwassen willen worden?
Ik ben al ver boven de leeftijd, vrees ik. Ofschoon ik mij in mijn hart nog jong voel!

Maar als je de grote professar Otto van Drakenstein bent, dan heeft de wereld je diensten hard nodig! Za was ik net bezig met een proefvlieg . . . vlaeg . . . eh . . . een . . .

Oeit Waar is het zweef-vliegtuig?
Dat is die kant op!
En het kamt vast niet terug!

O, wat antzettend! Het is niet van mij! De biggetjes . . . eh . . . ik bedoel de luchtvaartmaatschappij zal het terug willen hebben!
?

De toekamst van de wereld hangt af van . . . eh . . . om eerlijk te zijn, de drie biggetjes hebben het zweefvliegtuig gemaakt!
Misschien kunnen we u helpen een onder te bauwen!

Prachtig! Wat heb ik toch altijd goeie ideeën! Het zal zo prettig zijn voor de biggetjes als ze zien dat ik altijd weer terugbreng, wat ik heb geleend!
Zeg maar hae u het wilt hebben!

Nou, waar dit karweitje zou een grote vliegtuigfabriek en een miljoen gulden wel te gebruiken zijn! Hihi! Maar ik zal wel genoegen nemen met iets minder!
Kan het niet met dit hout?
Het is sterk en heel erg licht!
Gaed! Maar het houtwerk maet wel bedekt warden!
Na veel getimmer en gelijm . . .
Hmm . . . met veren lijkt het niet za erg op het andere toestel, maar . . .
Het zijn adelaarsveren!
We hebben geen andere lichte bekleding!
Wacht eens . . . misschien hebben de zeemeermin nen nog . .
Geen visschubben! Daar heb ik nooit een verklaring voor!
Hmm . . . er is nog iets . . . zonder een goeie luchtstroming krijg ik dit malle ding niet de lucht in!
Poeh! Met een prettige gedachte en wat taverpoeder vliegt u als een vogel!
Taverpoeder? Kom nou, Peter Pan . . . haha . . . je hebt het tegen een geleerde! Je denkt tach zeker niet dat ik in feeën en sprookjes geloof?
TING! DING!
Dank je wel, Zilverster!

Eh... misschien gelooft u dit dan... u bent de enige in de hele wereld die overal alles van af weet!
Ja, nou! En dat is een heel prettige gedachte!
Hé! Wat gaat er nu gebeuren? Wat betekent dit?
O, niets bijzonders! U vliegt!
Verbazend! Ik lijk zelf wel een vogel en ik vind 't nog leuk ook!
JA, HOOR! JA, HOOR! DOEDELDIE... DOEDELDEE...
Als u rechtdoor vliegt, komt u wel thuis!
Komt u nog eens langs?
Kom maar mee, jongens! We kunnen beter naar huis gaan!
Wacht eens, Knar!
Daar komt-ie!
Het zweefvliegtuig ziet er heel anders uit!
Hahaha! Maar het heeft nog nooit zo goed gevlogen!
Let er maar niet op! Ik ben in een adelaarsverenstorm terechtgekomen toen ik kunstjes uithaalde! Nou, ik heb het wel even zwaar te verduren gehad, hoor!

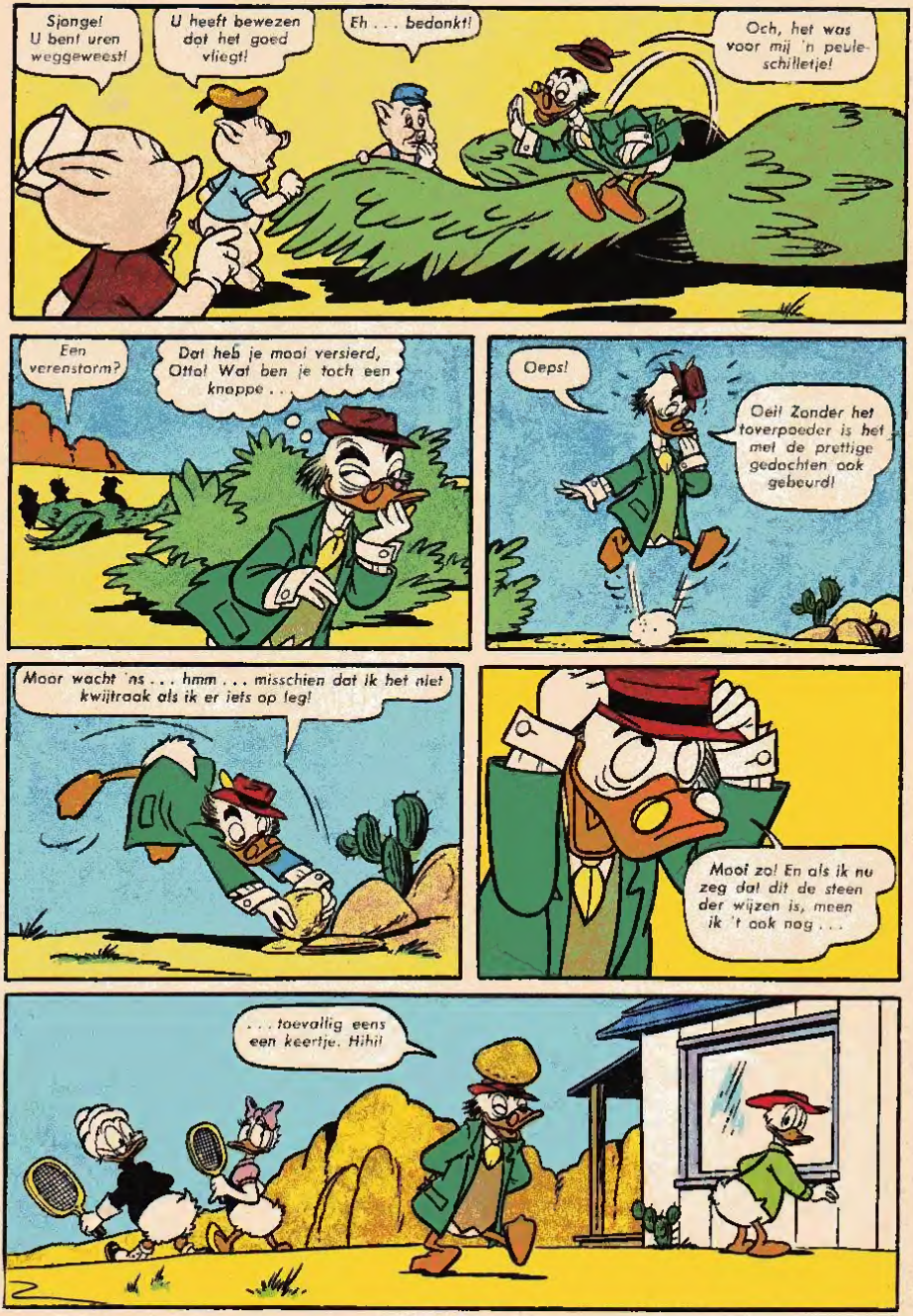
Sjonge! U bent uren weggeweest!
U heeft bewezen dat het goed vliegt!
Eh . . . bedankt!
Och, het was voor mij 'n peuleschilletje!
Een verenstorm?
Dat heb je mooi versierd, Otto! Wat ben je toch een knappe . . .
Oeps!
Oei! Zonder het toverpoeder is het met de prettige gedachten ook gebeurd!
Maar wacht 'ns . . . hmm . . . misschien dat ik het niet kwijtraak als ik er iets op leg!
Maar zo! En als ik nu zeg dat dit de steen der wijzen is, meen ik 't ook nog . . .
. . . toevallig eens een keertje. Hihi!

op de tafelpoten mikten. Vader was lid van OVVO en het was dus duidelijk dat ik ook naar deze club ging. En wel zo snel als het maar mogelijk was. Ik mocht spelen voor de welpenafdeling van OVVO. En daar voldeed ik meteen zo goed dat ik door scouts werd opgemerkt. Scouts van Ajax. Op een middag stonden een paar mannen langs het lijntje naar ons te kijken. Na afloop kwamen ze naar mij toe en zeiden: „Zeg, jochie, zou jij niet voor Ajax willen spelen?" Daar had ik wel oren naar. Wat dacht je! Ajax is immers voor elke Amsterdamse jongen een begrip. Pa was ook meteen akkoord en dus stapte ik over. Daar kwam ik onder de hoede van de grote trainer Jack Reynolds, de man die, zoals jullie misschien weten, Ajax zijn grootste triomfen heeft bezorgd. Van hem heb ik heel veel opgestoken. Maar vader wilde voor hem als voethalonderwijzer niet onderdoen. Vóór elke wedstrijd waarin ik meespeelde, moest ik even bij hem komen. Dan zei hij: Sjakie, je moet zus en Sjakie, je moet zo doen. En dat is tot op de dag van vandaag zo gebleven. Ik woon een paar huizen van opa, oma en vader af. Voor de wedstrijd ga ik altijd nog even langs. Dat is zo mijn vaste gewoonte. Nou en nu nog heeft pa een heleboel raadgevingen voor me als ik met Ajax moet spelen. En als het dan een keer niet lukt, krijg ik het meteen op mijn boterham: Had nou naar je vader geluisterd jongen. Zie je wel dat je eigenwijs bent. En daarmee kan ik het doen, hè!"

ZO GING IK VAN START

door SJAAK SWART

HET klinkt misschien vreemd, maar ik had mijn eerste voetbal al toen ik nog in de wieg lag. Mijn vader, zelf een hartstochtelijk voetballer, zei dat dit goed was voor de eerste kennismaking. Want het stond voor hem als een paal boven water: Sjakie moet een groot voetballer worden. Nou, hij heeft zijn zin gekregen, hoor. Ik kon nauwelijks lopen, of ik had de bal al aan de voet. En waar ik in mijn jonge jaren ook naar toe ging, de bal ging mee, zelfs naar het politiebureau, en daar heb ik heel wat uurtjes doorgebracht. In Amsterdam konden we nu eenmaal nergens anders terecht voor het spel dan in de straat. En, nou ja, je weet hoe het gaat. Er vloog weleens een bal door de ruiten. En dat zette meteen de hele buurt op stelten.

De politie beeft tegen het voetballen in onze Reinwardtstraat een complete oorlogje gevoerd. Terwijl wij in ons spel verdiept waren, stonden er plotseling agenten voor onze neus, die — gewaarschuwd door de buren — ons volkomen verrasten. En dan moesten we mee, hoor. Naar het hoofdbureau. En dan maar strafregels schrijven. Vele honderden heb ik er zo geschreven. En altijd weer zoiets van: „Ik ben stout als ik op straat voetbal." Enfin, ik had het ervoor over, want ik hen blijven voetballen. Thuis hebben ze me ook altijd aangemoedigd. Mijn vader zei altijd: Sjakie zet m op, want jij kunt een hele grote worden. En vader niet alleen. Toen ik op jonge leeftijd mijn moeder verloor, kwamen opa en oma bij ons inwonen. Wat hebben die mij verwend. Oma had vroeger een nachtwinkeltje voor lekkere hapjes. En dat heb ik geweten, hoor. Ik was dol op lekkere hapjes. En als ik vroeg: Oma, krijg ik het nou?, dan wist zij meteen wat ik bedoelde. Een lekker ballietje gehakt en twee uitjes. Oma lachte altijd maar. Zelfs als mijn vader en ik in de kamer aan het koppen waren of met de bal

WALT DISNEY
de kleine Boze Wolf
Maar, vader, dit is niet de weg naar school!
Je gaat ook niet naar je oude school! Ik ben het beu, al dat geleer hoe je braaf en knap en ijverig moet zijn!

Ik breng je naar een nieuwe school, waar Bob Kat hoofd is! Op die school zullen ze je wel duidelijk maken hoe je ondeugend moet zijn!
Wat?

Daar heb je je school. Dat sombere gebouwtje!
Maar, vader!
TING TING

Hier is een nieuwe leerling, Bob! Probeer hem wat gemene streken te leren!
Maak je geen zorgen! Hij krijgt hier les in stelen, herrie schoppen en ongehoorzaamheid!

Welkom, Wolfje! Ik denk dat je het hier wel leuk zult vinden!
Helemaal niet!

MEESTER
De meester is niet goed snik!
Wie zei dat daar?

tk!
Mooi zo! Daar krijg je een tien voor! Ga zo door, Je bent op de goede eh, slechte weg!

Ga zitten en snij je bank kapot! Je mag hem ook vol plakken met kauwgum! Zie zelf maar!
Hijg!

Natuurlijk voelt de kleine boze Wolf zich hier niet thuis
Verdraaid! Dat is nu al de derde keer dat ik je betrap op studeren!
Eh . . . oh!

Je blijft hier zitten en na schooltijd moet je duizend keer schrijven „Ik mag geen lieve jongen zijn!"
DOMKOP

Ik vind het hier verschrikkelijk! Ik wil terug naar de andere school waar de drie biggetjes zijn en al mijn vriendjes!
DOMKOP

TING-S!
Het is speelkwartier! Wie het laatst terugkomt, krijgt een prijs! Wolfje, jij moet binnen blijven!

Wie zou er eigenlijk met ze willen spelen? Ze doen alleen maar slechte spelletjes! En ze hebben niet echt plezier!

Die jongens zijn niet slecht! Als iemand toezicht op ze zou houden, zouden ze merken hoe leuk het op school kan zijn!

He! Scheikundespullen! Bob Kat wilde die natuurlijk gebruiken om de jongens raakbommetjes te leren maken!

Maar ik heb les gehad in scheikunde en ik kan er heel wat beters mee doen!

En na de pauze –
Hé! Moet je ns kijken!

Dit is een heel eenvoudige proef! Kom er maar bij staan, dan zal ik jullie meer laten zien!
Leuk!

Er is genoeg voor iedereen! Waarom doen jullie de proefjes die ik doe niet na?
Dit is veel leuker dan stout zijn!

Als we hiermee klaar zijn, weet ik nog een leuk spelletje met Nederlands en rekenen!
Nou, graag!

He! Wie geeft eigenlijk les in deze klas?
Dat maeten wij toch weten?

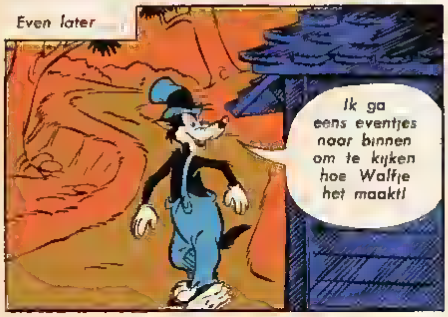
Even later ...
Ik ga eens eventjes naar binnen om te kijken hoe Wolfje het maakt!

Help! Wat gebeurt hier?
Eén rotte appel in de mand ...
POMKOFF

Dag, vader! Ik ben de jongens een lesje aan het leren!
Lesje leren? Bah!

Kom mee! Je gaat weer terug naar je oude school!
Kom jullie maar mee, jongens!

En zo ...
Dat Wolfje naar school gaat vind ik al verschrikkelijk, maar als hij zelf nog les gaat geven ook, wordt het al te bar!

PIPO IN HET WOESTE WESTEN

WAT ER GEBEURDE:
De ezelwagen van Pipo, Mammaloe en hun dochtertje Petra bereikt op hun wereldreis het gebied dat vroeger het Wilde Westen genoemd werd, maar dat nu — volgens Pipo — niet meer wild is! Maar in een kloof wordt hun wagen plotseling overvallen door drie gewapende en gemaskerde mannen. Als het Pipo-gezin erin slaagt die mannen onschadelijk te maken, leggen ze achter uit dat het geen echte overval was; het is een filmopname zeggen ze. Het lijkt dus een onschuldig voorval, maar als de drie mannen verdwenen zijn, mist Mammaloe haar huishoudgeld.

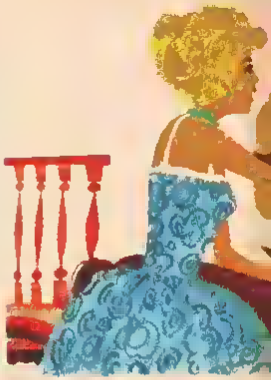

PETRA gooit de houten pop neer voor de verbaasde ogen van haar vader. „Alsjeblieft, papa Pipo," zegt ze, „dat is hem nou! Die cameraman van de filmmeneren! Het waren dus geen filmmensen! Oh, zouden het dan toch echte bandieten zijn geweest?" Mammaloe laat Pipo haar lege beurs zien. „Hoe kan dat nou?" zegt ze. „Ik had hem maar even op tafel gelegd! En het doosje met mijn ketingen en armbanden is er ook niet meer!"

Pipo legt zijn handen op zijn rug en loopt een paar maal heen en weer. „Even wat denkwerk doen!" zegt hij. „Punt één: we werden overvallen! Punt twee: ze zeiden dat het geen echte overval was, maar voor een film! Punt drie: nu ze weg zijn, is ook ons geld weg! Punt vier: hun film-man was geen echte, maar eentje van hout! Alles opgeteld is het resultaat, het waren wel echte bandieten en ze hebben ons op een slimme manier beetgenomen, maar dat nemen we niet! Vooruit, gezin, klim in de wagen, we gaan achter die dieven aan!"

Petra zit al op het voorbalkon. „Hup ezel Nononono!" roept ze. „De jacht op de huishoudgeldrovers gaat beginnen! Het Wilde Westen bestaat nog echt, jippie-ah jéé!"

De weg naar het volgende stadje is lang en gebobbeld. Pipo zit met rimpels in zijn hoofd op een kistje, terwijl Petra de leidsels houdt. „Het is tegen de regels," mompelt hij. „Ai dat gedoe met Indianen en cowboys bestaat immers niet meer! Hoe kan het dan, dat wij overvallen werden door drie ouderwetse bandieten! Die lui zijn immers al lang uit de mode?!"

Petra denkt er niet zo somber over. „Jippie!" roept ze steeds. „Leve de prairie! Wat eng, hè papa, dat we nu echt wildwest avontuur beleven! Straks komen er misschien nog wel Indianen in voor ook!" Maar dat is Pipo te bar. „Dat is kletspraat. Petra!" roept hij. „De Indianen zijn hier niet meer! Die wonen tegenwoordig netjes in stenen hulsjes in de stad en ze kopen hun vlees bij de slager in plaats van op bizons te schieten met pijl en boog!" Op dat moment fluit er iets door de lucht. Petra bukt diep, maar Pipo blijft verbaasd zitten. „Plop!" klinkt het. Pipo neemt zijn bolhoedje af en kijkt ernaar. Er steekt een pijl doorheen, een echte Indiaanse pijl!

Pipo's mond valt wijd open van verbazing en hij kijkt in de richting waar de pijl vandaan gekomen is. Ei komt een man over een heuveltje aangerend. Hij is gekleed in een rafelig Indianenpakje en hij roept: „Halt-stop! Mij willen hebben terug de pijl van . . . Oooooh!" Het Indiaantje staat stil. Pipo en hij kijken elkaar aan. Pipo laat zijn hoedje vallen. De veren op de Indianenmuts zakken scheef van verbazing. „Klukkluk!" roept Pipo dan. „Kluk kluk! Sapperdeflap, wat een ontmoeting!"

„Pipo!" roept Klukkluk. „Malle clown met je slappe mond! Dat jij nou hierzo zijn! Oef-oef!" Mammaloe komt naar buiten en het worden omhelzingen en schouderklopjes en „hallo"geroep zonder einde. Iedereen is verbaasd en blij. Het is ook al zo vreselijk lang geleden dat ze Klukkluk het Indiaantje voor het

met prenten

verteld door
WIM MEULDIJK

laatst zagen. Vroeger werkte hij in het circus van de Dikke Deur, waar Pipo ook een tijd was, maar dat is al veel jaren geleden!

„Pipo en de Mammaloe!" zucht Klukkluk met een traan in zijn oog, „dat juilie zomaar binnen komen ploffen als vislte-mensen in mijn land! Nounou, mij zijn helemaal binnenstebuiten van verbazing, zeg! Oef! Mij hebben er hongertrek van gekregen!"

Klukkluk wijst op zijn maag en Mammaloe herinnert zich nog precies wat Klukkluk altijd het liefste at! Ze gaat de wagen in, maakt iets klaar en brengt het aan Klukkluk. „Alsjeblieft!" zegt ze, „een broodje! Met pindakaas met muisjes! Eet smakelijk!" Klukkluk danst van plezier, hij eet het broodje op en zegt dan „Mij zijn natuurlijk niet op de loopvoetens in deze af standen. Mijn tufpaard staan achter die rotsblok, maar mij hebben een lekke bend! Zijn grootveel zlelig! Er kwamen drie bandieten langs op hun renpaardens en toen mij niet snel genoeg gingen op de zij, toen schoten zij gaatje in voorwielband!"

„Sapperdeflap!" zegt Pipo. „Dat drie tal zoeken wij ook! We moeten ze achterna, want ze hebben ons buishoudgeld gestolen!"

Klukkluk roept dat ze dan met zijn tufpaard moeten gaan. Maar als Pipo het stok-oude autootje ziet dat door Klukkluk zo genoemd wordt, kijkt hij bedenkelijk.

„Ik geloof dat het met mijn ezelwagen sneller gaat," zegt hij, maar Klukkluk roept. „Dat zijn een domme opmerkings! Ieder kind weten, dat een automobiel harder kunnen rijden, malle Pipo! Moeten jij maar eens opletten hoe pijlsnel mij ermee kunnen wegfiltsen!"

Eerst plakken ze even de lekke band van Klukkluks auto, dan klimt de Indiaan achter het stuur en roept tegen Pipo: „Als jij nou even draaien aan het startslingertje, dan gaan de motor in het tufpaard lekker bromzoemen!"

Pipo gaat voor de auto staan; hij grijpt de slinger en draait er snel aan, zoals Klukkluk hem vroeg. Hij houdt de slinger vast, een beetje te stevig misschien.

De gevolgen zijn merkwaardig. De motor in de auto slaat aan, maar doordat Pipo de slinger vasthoudt, begint de auto in de lengte rond te draaien! Het is zo'n licht, oud brikje, dat het gemakkelijk als een molen ronddraalt.

Voor lemand die er toevalllg in zit, is het natuurlijk geen fijn gevoel. Klukkluk wordt eruit geslingerd. Achter hem aan vliegen allerlei stukjes van zijn tufpaard. Pipo laat de slinger los, maar wat er nu nog van die auto over is, kun je gemakkelijk met drie scheppen bij elkaar gooien. Klukkluk ontploft bijna!

„Nounou!" roept hij, „hele tuf paard is dood! Dat waren een domme streek van jou, Pipo! Van je vrlendens moet je het hebben! Ohoh!"

Mammaloe en Petra, die het hele voorval gezien hebben, staan te gieren van het lachen.

„Neem me niet kwalijk, Klukkluk" zegt Mammaloe, „maar het was ook zo'n grappig gezicht! De stukken oud roest vlogen in het rond! Je mag verder wel met ons meerijden, hoor!"

Klukkluk probeert somber te kijken, maar in zijn hart is hij reuze blij. Die ouwe auto was een ongezellige rammelkar. Nu reist hij lekker en gezellig, en Mammaloe zal nog veel broodjes met pindakaas met muisjes voor hem klaarmaken.

„Mij maken van de noodzaak een deugd!" roept hij. „Ons zullen samen op de speurzoektocht gaan naar de bandietens! Mij hebben een zeer scherpziend oog voor zulke boefmannens! Vooruit maar, Pipo, met jouw malle mond! Ons vinden hen wel! Volg het spoor!"

Volgende week HET LEGE DORP . . .

JAN WESSELING

WALT DISNEY
Mickey Mouse
POSTKANTOOR VAN KLEINDORP
Dag, meneer Flink! Hoe gaat het op het station?
Och, z'n gewone gangetje! De trein heeft weer niet gestopt, zoals altijd!
Ze gooiden deze postzak uit het raam! Daarom kom ik hem even bij u brengen! En hoe is het op het postkantoor?
Nou, erg druk heb ik het niet!
Dit is deze week pas de eerste postzak!
Ik hoop dat er veel goed nieuws in zit!
Een brief maar ... van 't hoofdpostkantoor! En die is nog voor mij ook!
Goed of slecht nieuws?
(Slik!) Slecht nieuws! Als hier niet meer post afgeleverd wordt zijn ze van plan dit postkantoor te sluiten!

Oei! Dat is niet zo best!
Dat weet ik! Ik had gehoopt door middel van dit baantje een betere baan op het postkantoor te krijgen, als ik mijn best deed!

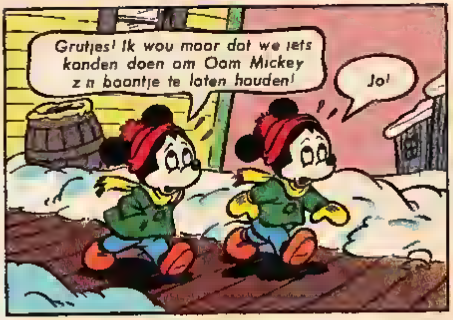
Grutjes! Ik wou maar dat we iets konden doen om Oom Mickey z'n baantje te laten houden!
Jo!

Wacht eens! Als hier een baal past komt, zullen ze op het hoofdpostkantoor vast van gedachten veranderen!
Jo, maar wie moet die dan sturen ... en naar wie?

Wij gaan post sturen! We zullen eerst opschrijven wie er allemaal hier in de buurt wonen!
Misschien helpt 't!

We zullen deze dozen vullen met spullen die we toch niet meer gebruiken!
Jo! Zaals oud speelgoed en kleren waar we uitgegroeid zijn!

Later ...
We zullen deze pakjes laten versturen uit Dorp-in-Dal! Dat is niet zo ver hiervandaan!
We kunnen tegen de middag terug zijn! Oom Mickey heeft het vast niet in de gaten!

Later ...
Lieve help! Wat een pakjeslawine opeens! De postbode die me af en toe helpt, zit thuis met een bevroren teen! Het ziet ernaar uit dat ik ze zelf moet gaan bezorgen!
Wij doen mee!

Dus . . .
Als jullie de pakjes vaar de lui hier in de buurt op jullie sleeen laden, ga ik met mijn sneeuwwagen de klanten af die ingesneeuwd zijn! Is dat afgesproken?
Oké, oom!
P.T.T

Even later . .
Hier woont mijn eerste klant . . . meneer Parasiet!

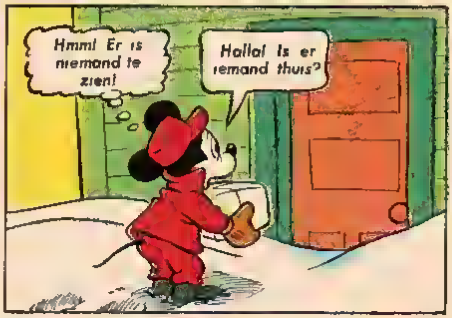
Hmm! Er is niemand te zien!
Hallo! Is er iemand thuis?

Ja! Hier ben ik!
Ik kom!

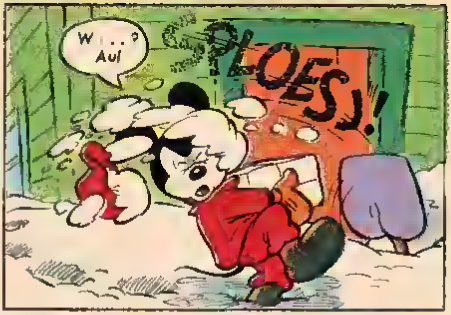
W . . . ?
Au!
BOEF!

Neemt u me niet kwalijk! Ik was net begonnen een pad te maken naar het houtschuurtje toen opeens de spit in mijn rug schaot! Zou u het erg vinden om me er een handje bij te helpen?
Eh . helemaal niet!

Later . . .
Dank u wel! Fijn dat u langs kwam, anders was ik misschien bevroren!
(Hijg!) Niets te danken!

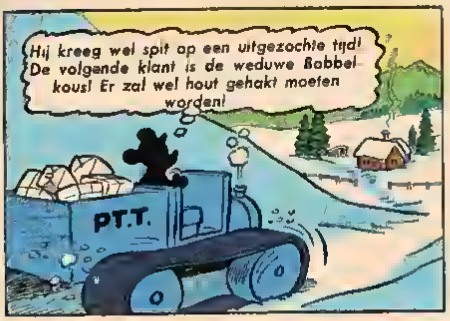
Hij kreeg wel spit op een uitgezochte tijd! De volgende klant is de weduwe Babbelkous! Er zal wel hout gehakt moeten worden!
PT.T.

Kwak!
Ik weet niet wat ik had moeten doen als jij niet langsgekomen was, jongeman!
Graag gedaan, hoor!

Later
De volgende klant is meneer Mopperaar! Hij krijgt naarr post . . . misschien wel omdat hij veel erger bromt dan een brombeer!
PTT
BLIJFDAAR OF IK SCHIET!

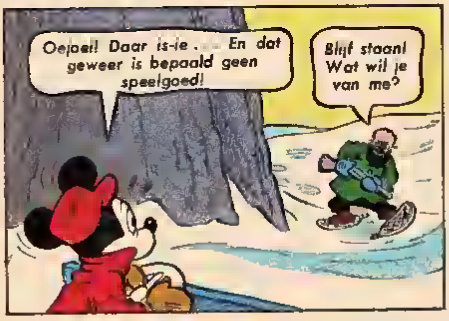
Oejoe!! Daar is-ie . . . En dat geweer is bepaald geen speelgoed!
Blijf staan! Wat wil je van me?

Ik ben de postbode! Ik heb een pakje voor u!
Laat 't maar in de sneeuw vallen!

Nee! Het is een speciale bestelling en ik moet het persoonlijk overhandigen!
Breng het dan hier en maak het open!

Hé! Het is . . . een . . . een teddybeer!
TEDDY BEER!

Ik hou niet van zulke goedkope grapjes! Als je hier binnen een minuut niet vandaan bent, zul je wat beleven!
KLIK!
Ja, meneer!

En blijf uit mijn buurt!
Ja, meneer!
RRRR!
PTT

Lieve help! Door het schokken en stoten zijn alle pakjes van de wagen gevlogen! Daar gaan juist de laatste vier!
BOEMP!

Oei! Da's letijker! Eén van de pakjes zit bekneld in die diepe spleet!

Als ik het niet dacht! Je bent geen postbode! Je bent hier gekomen om op mijn grond rond te neuzen!
BENG!
POING!
Help!

BENG!
BENG!
BENG!
BENG!
Haar eens, wat een echo!

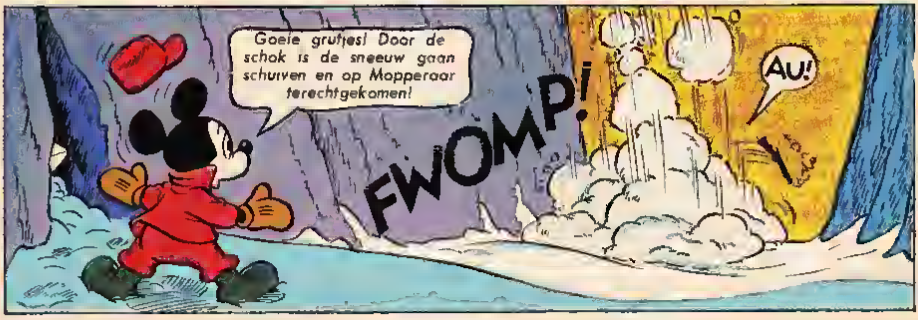
Goeie grutjes! Door de schok is de sneeuw gaan schuiven en op Mopperaar terechtgekomen!
FWOMP!
AU!

Help! Haal me eruit!
Goed! Dan zult u er wel van overtuigd zijn dat ik pastbaas ben! U kunt er een hoop last mee krijgen als u schiet op iemand die in dienst is van de overheid!

Eindelijk
Oom Mickey! De stationschef is net hier geweest om u een postzak te brengen!
En ook nog een brief van het hoofdpostkantoor!

Nou, ik heb hier voortaan niets meer te doen! Ik krijg een baantje aangeboden als hulppostmeester in Dorp-in-Dal! Dit kantoor wordt gesloten!
!
!

Wat is er? Zijn jullie niet blij? Nu ga ik ook meer geld verdienen!
Och, aam Mickey, we zijn een beetje mal!

Nou, ik ga het haafd-postkantoor schrijven dat ik het baantje aanneem! Tussen twee haakjes, weten jullie eigenlijk wat de slogzin van het postkantaor is?
Jawel!

Geen sneeuw, noch regen, noch hitte, noch diepe duisternis ...
... beletten onze bestellers de post op de juiste tijd en plaats te bezorgen!
Haeza?

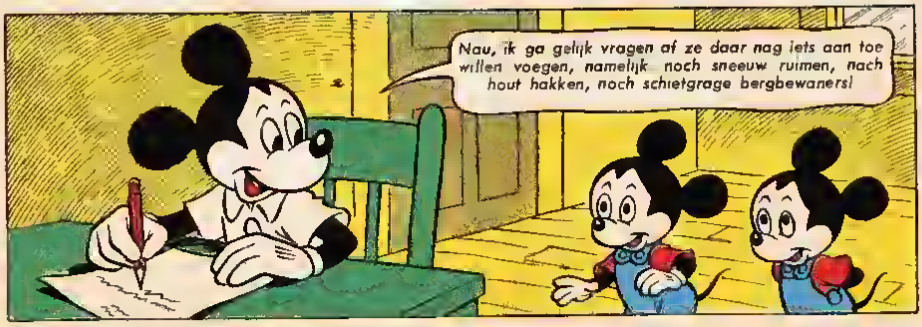
Nou, ik ga gelijk vragen of ze daar nog iets aan toe willen voegen, namelijk noch sneeuw ruimen, noch hout hakken, noch schietgrage bergbewaners!

ALLEEN Voor EEN

geschreven door JOOP TERMOS

Het vakantiegeld dat de eersteklassers van de mulo-school in Rijndam hebben verdiend voor hun klasgenoot Paul Verkerk, die bijna van een ongeluk is hersteld, is gestolen uit een kast in de leraarskamer. Hetty Bron heeft de dief bij de school gezien en heeft ontdekt dat hij een merkwaardige gewoonte bezit: hij breekt alle door hem afgestreken lucifers doormidden. Onder leiding van hun sportleraar, meneer Veldman, ondernemen de eersteklassers een speurtocht, waarbij zij overal zoeken naar gebroken lucifers. Een vrachtrijder, die de weggelopen Pieter van Gelder thuisbrengt, vertelt hem een man te kennen die lucifers doormidden knakt. Pieter wil de vrachtrijder natuurlijk verder uithoren!

IK ken in Rijndam een vent die lucifers doormidden breekt," had vrachtrijder Van Balken gezegd. Pieter van Gelder schoot onmiddellijk recht overeind. „Een vent die lucifers doormidden knakt?" stamelde hij. „Jazeker, wat zeg je me daarvan, is dat een rare gewoonte of niet?" vroeg de vrachtrijder. „Een héél rare gewoonte," bevestigde Pieter haastig en meteen vroeg hij: „Meneer, hoe heet die man?" De vrachtrijder keek Pieter van opzij verwonderd aan. „Wil je 'm soms om een handtekening vragen?" grinnikte hij. „Nee, nee, maar ik zou toch best willen weten hoe die man heet," verklaarde Pieter.

„Waarom?" informeerde de vrachtrijder.

„Nou eh zomaar," zei Pieter bedeesd.

„Jongen, als ik je vraag waarom je bent weggelopen, zeg je „nou... eh... zomaar" en als ik je vraag waarom je de naam van die lucifersknakker wilt weten, zeg je alweer „nou eh zomaar." Dat is een rare gewoonte van jou. En ik begrijp niet waarom je zo graag de naam van die man wilt weten," bromde vrachtrijder Van Balken. Pieter zweeg. Hoe moest hij de naam van de dief te weten komen? De vrachtrijder kende de dief, maar hij wilde de naam niet noemen. Pieter besloot de vrachtrijder op een handige manier verder uit te horen. „Nou, ik vind het doormidden breken van lucifers een heel rare gewoonte, hoor," begon hij.

„Dat heb je al gezegd," mompelde de vrachtrijder. Pieter liet zich niet uit het veld slaan door dit nogal bitse antwoord. „Speart die man de gebroken lucifers soms op?" was Pieters volgende vraag. Pieter wist wel beter, de dief wierp zijn lucifers weg. Maar hij moest toch een vraag stellen om het gesprek gaande te houden, ook al was het een malle vraag.

„Nee jongen, hij spaart die lucifers niet op... waarom zoud-le...? Iedereén gooit gebruikte lucifers weg; je moet niet van die gekke vragen stellen," vond vrachtrijder Van Balken.

Pieter keek beteuterd voor zich uit. Hij was de dief op het spoor, meneer Veldman en de eersteklassers zouden vol bewondering zijn over zijn ontdekking, als... als... de vrachtrijder da naam van de man maar wilde noemen.

„Over een uur zijn we in Rijndam," onderbrak Van Balken zijn gedachten.

Pieter schrok, binnen een uur moest hij de vrachtrijder dus de naam van de dief ontfutselen. Maar hoe?

„Meneer, let u veel op rare

gewoonten bij andere mensen?" waagde Pieter te vragen. „Jazeker, daardoor ontdekte ik ook dat die pompbediende lucifers doormidden knakte. Ik praatte met 'm over voetballen, hij stak een sigaret op en brak de afgestreken lucifer doormidden. En een kwartier later deed-ie precies hetzelfde ...", vertelde vrachtrijder Van Balken. Pieter kon wel juichen! De dief was dus een pompbediende. Maar er waren in Rijndam tientallen pompen. Hij *moest* weten waar de dief werkte. „Gaat u in Rijndam altijd bij dezelfde pomp benzine tanken?" vroeg Pieter.

„Niks ervan, ik tank overal ... dan hier, dan daar," verklaarde de vrachtrijder. „En tankt u nog weleens bij de man die lucifers breekt?" vroeg Pieter zo argeloos mogelijk. „Ha, ha, hoe zou ik dat weten jongen?" lachte de vrachtrijder, „alle pompstations lijken op elkaar. En mijn geheugen is slecht, bar slecht. Ik kan geen gezichten onthouden. Weet-ik-veel waar die man werkt. En het kan me niets schelen ook. Zeg, jij bent eigenlijk een verdraaid nieuwsgierig knaapje ..." meende de vrachtrijder en hij keek Pieter even doordringend aan. Pieter wist genoeg. Nu zouden ze de dief kunnen vinden, ze moesten alle pompstations bezoeken en Hetty Bron zou de dief aan kunnen wijzen. Zij had hem immers vlak na de diefstal gezien. Pieter gloeide van trots over zijn ontdekking. Wat zouden ze in Rijndam verbaasd zijn! Toen Pieter aan de eersteklassers dacht en aan Rijndam werd hij weer somber. Hoe zou hij thuis ontvangen worden? Ze waren natuurlijk ontzettend kwaad over zijn vlucht. Z'n vader zou hem geducht de les lezen en meneer Veldman ook. Hij zou vast en zeker niet verder mogen helpen om de dief op te sporen. En misschien zouden de eersteklassers hem wel uit-

geïllustreerd door GERARD VAN STRAATEN

ALLEEN Voor ÉÉN

lachen omdat-le gevlucht was. Hoe dichter de vrachtwagen Rijndam na derde, des te ongeruster werd Pieter. Hij schoof op de bank heen en weer en slaakte zo nu en dan een diepe zucht. „Wat is er aan de hand jongen? Waarom zit je zo te zuchten en te blazen?" vroeg vrachtrijder Van Balken. „Ik durf eigenlijk niet zo goed naar huis," bekende Pieter verlegen. „Zo, zo, durf je niet goed naar huis. Tja, 't is je eigen schuld. Weglopers worden gestraft. Je moet je er maar dapper doorheen slaan jongen," raadde Van Balken hem aan. „Straf, ..? zouden ze me straffen?" vroeg Pieter angstig. „Dat denk ik wel," was het antwoord en Pieters onrust werd er nog groter door. Hij staarde mistroostig voor zich uit. De vrachtwagen reed Rijndam binnen „Waar woon je jongen?" vroeg de vrachtrijder en Pieter fluisterde zacht zijn adres, zodat Van Balken zijn vraag nog een keer moest herhalen. Een kwartier later draaide de vrachtwagen om de hoek van de straat waar Pieter woonde Pieter sperde zijn ogen wijd open voor zijn deur stonden de eersteklassers en op de stoep van zijn huis stonden z'n ouders an meneer Veldman. Met knarsende remmen stopte de vrachtwagen vlak voor het huis van de familie Van Gelder Pieter bleef stokstijf zitten „Vooruit jongen, je moet uitstappen," bromde de vrachtrijder. die eerst het portier naast Pieter opende en hem daarna naar buiten duwde Pieter bleef weifelend op de treeplank staan, zijn hoofd gebogen, hij staarde strak naar de punten van zijn schoenen. „Hoera,. hoera.. Pieter is terug!" hoorde hij Hans de Kloet roepen en meteen begonnen alle jongens te juichen. Pieter keek verrast naar zijn jubelende vrienden en vriendinnen. En toen zag hij zijn moeder met tranen in haar ogen op hem toelopen en achter haar naderde zijn vader, die waremmpel lachte. En naast zijn vader liep meneer Veldman, die bemoedigend naar hem knipoogde.

Pieter sprong van de treeplank, rende naar zijn moeder en verborg zijn gezicht tegen haar schouder Zijn vader klopte hem op de schouders en zei: „Eindelijk, hij is weer thuis" Pieter voelde zich zo gelukkig als nog nooit tevoren Ze waren dus niet boos op hem Vader Van Gelder troonde Pieter en zijn moeder mee naar binnen, meneer Veldman volgde „Pieter, wat hebben we een angst om je uitgestaan' Ik zal er verder geen werk van maken onder één voorwaarde, lever me dat nóólt meer!" zei vader Van Gelder, toen ze de huiskamer hadden bereikt. „Nee jongen, doe dat asjeblieft nóólt meer," viel moeder Van Gelder hem bij. „Kom, Pieter alles vergeten en vergeven," zei meneer Veldman, „maar waag 't geen tweede keer." Pieter beloofde plechtig nooit meer zo'n domme stap te doen en toen moest hij natuurlijk uitgebreid over zijn avontuur vertellen. Terwijl hij over zijn rit in de donkere trein en over zijn angst in het bos vertelde, schudde zijn moeder voortdurend vol verbazing haar hoofd Toen Pieter over zijn ontmoeting met de boswachter begon, werd het verhaal door z'n vader onderbroken „De rest van je avontuur is ons bekend Pieter," zei meneer Van Gelder en hij vertelde Pieter over de speurtocht van de agenten, meneer Veldman en hemzelf en ook hoe de politie door de machinist van de trein aan de weet was gekomen waar Pieter zich bevond „En nu moet je naar bed, lekker uitrusten," zei Pieters moeder „Nee, nee, ik moet eerst nog iets belangrijks vertellen iets héél belangrijks," riep Pieter. Door de vreugde over zijn thuiskomst had hij korte tijd niet gedacht aan zijn gesprek met de vrachtrijder Het welkom had hem overweldigd, maar nu herinnerde hij zich dat hij een spoor van de dief had ontdekt. „Heb je werkelijk iets héél belangrijks te vertellen?" vroeg meneer Veldman „Ja, ja, ik heb een spoor van de dief gevonden, écht waar," riep Pieter en zijn stem ratelde snel verder; hij vertelde over de vrachtrijder, die de vermoedelijke dief bij een pompstation had ontmoet Toen hij was uitgepraat, keek hij meneer Veldman vol verwachting aan „Asjemenou.. hoe is het mogelijk," stamelde de sportleraar verbouwereerd. „Pieter, dat is een geweldige ontdekking Eerlijk gezegd, wilde ik de speurtocht staken Ik zag er geen heil meer in, maar nu.. nu gaan we verder. Ik zal de andere jongens onmiddellijk dit goede nieuws vertellen, morgen zullen we de benzinestations in en om de stad bezoeken en Hetty zal ons de dief kunnen aanwijzen en dan waarschuwen we de politie "

„Morgen meneer? Waarom pas morgen, we kunnen toch ook vandaag " zei Pieter, maar de sportleraar liet hem niet uitpraten, „Nee Pieter, je gaat nu onder de wol, kom morgenochtend op de gewone tijd naar school"

Hetty Bron en Pieter Van Gelder voelden zich de volgende dag tijdens de samenkomst voor het schoolplein erg belangrijk Pieter was trots omdat hij een belangrijk spoor had ontdekt, en Hetty was niet minder trots omdat alleen zij de dief zou kunnen aanwijzen. „Jongens, luister goed, ons wacht vandaag een vermoeiende taak. En met „ons" bedoel ik Pieter, Hetty en mij," verklaarde meneer Veldman en hij vervolgde. „Ik heb vanmorgen nagedacht over de beste manier om de dief op te sporen Natuurlijk willen jullie graag allemaal mee, maar dat is onmogelijk. De werkers in de benzinestations zouden vreemd opkijken als ze worden aangestaard door zo'n dertig kinderen Pieter gaat mee omdat hij het spoor heeft ontdekt. Hetty gaat mee omdat zij de dief kan herkennen En jullie kunnen vanmiddag om vijf uur bij mijn huis samenkomen, zodat ik jullie verslag kan uitbrengen." Wat een teleurstelling! De eersteklassers keken erg sip en sommigen mompelden een paar nijdige woorden. „Jongens, 't is jammer voor jullie, maar jullie moeten toch begrijpen dat het op een andere manier werkelijk niet mogelijk is," betoogde de sportleraar. De meesten knikten Meneer Veldman had gelijk, maar jammer was het zeker Aan weerszijden van meneer Veldman liepen Hetty en Pieter de straat uit. De eersteklassers keken hen na .

Zal deze keer de werkelijke dader van de diefstal worden aangewezen? We weten het nu nog niet, maar.. volgende week hebben we zekerheid

ditjes en datjes van Donald Duck

ENIGE maanden geleden schreven we „Als je heel graag 'ns een ontwerp voor een postzegel wilt maken, moet je in Monaco gaan wonen."

Want daar kwam toen een serie zegels uit met tekeningen van schoolgaande meisjes en jongens erop.

Maar het blijkt nu dat ook op Nederlands gebied die mogelijkheid bestaat.

Op de Nederlandse Antillen werd namelijk een wedstrijd onder de schooljeugd uitgeschreven voor het ontwerpen van de Antilliaanse kinderpostzegels 1963, uitgegeven op 23 oktober. Het motto waaronder dit gedaan werd, was „Door het kind voor het kind". In de kranten en via radio en televisie werd aan deze wedstrijd grote bekendheid gegeven. Er kwamen 2700 inzendingen binnen. Hieruit koos men de vijf geschiktste en originelste ontwerpen. De winnaars kwamen van Curaçao, Aruba, Saba en Bonaire. Uit deze leuke serie van vijf stuks zie je hier de zegel van 20 cent.

STRAATVEGER

Mijnheer Tobin in Londen is niet alleen straatveger van beroep, hij heeft er ook ontzettend veel plezier in om straten en pleinen netjes op te ruimen.

Hij veegt nu al dertien jaar iedere dag het plein voor de beroemde Big Ben. In zijn vakantie gaat hij bij voorkeur naar de hoofdstad van een ander land om daar gedurende twee weken als ontspanning het belangrijkste plein of de hoofdstraat schoon te vegen. Vorig jaar heeft hij het Rode Plein te Moskou met bezemen gekeerd en nu hoopt hij te kunnen vertrekken naar New York, waar Times Square een extra beurt zal krijgen.

GROOTSTE BROOD

Iedere bakker wil graag het grootste brood bakken. Dat blijkt ook alweer uit het volgende bericht: een bakker in Frankrijk heeft voor een speciale gelegenheid een brood gebakken dat drie en een halve meter lang is, bijna een halve meter breed en 20 cm hoog. Het is het grootste brood dat ooit gemaakt is, zegt de Franse bakker trots. Het bakken van dit brood heeft ruim 3½ uur geduurd.

Maar eh... bestaat er wel een oven die zo groot is dat een dergelijk enorm brood erin kan? Of is het zo, dat er naast visserslatijn ook bakkerslatijn bestaat?

DIER TE HUUR *

Wil je graag een hondje hebben of een poesje? Of misschien hou je meer van een schildpad of zo'n schattig aapje? Ja, welk dier je het liefst zou willen hebben, weet je feitelijk niet. Je zoudt ze wel stuk voor stuk eens willen proberen. Dat kan in Amerika, want daar kun je huisdieren voor een poosje huren en kijken of ze je bevallen. Je kunt krijgen wat je hebben wilt: een gelt, een wasbeertje of een dwergkrokodil. Ieder dier brengt zijn eigen verblijfplaats mee. Bovendien krijg je alle voorschriften inzake behandeling en voeding.

Zo kun je dus te weten komen welk huisdier je het meest aanstaat. Maar of de dieren het wel zo leuk vinden om verhuurd te worden? Wij denken van niet.

DIKSTE DIKKERD

Tenslotte ging het zo niet langer; mijnheer Albert Bartels uit de Amerikaanse stad Madison moest naar het ziekenhuis. Daar liet men hem een flinke vermageringskuur ondergaan en zijn gewicht nam dan ook met ruim 43 pond af. Maak je echter niet ongerust, er bleef nog voldoende over, namelijk 373 pond. Deze dikste van alle dikkerds ging aan het vermageren omdat hij, 416 pond wegende, zich vrijwel niet meer kon bewegen. Nu, na de kuur, gaat dat allemaal weer beter.

KLEINE VOGEL

Kleine vogel in de tuin,
'k Zal je niet vergeten,
Voor 'k naar school ga,
geef ik jou
Lekkere restjes eten.

'k Zet een bakje water klaar,
Want je moet ook drinken,
Daarna zal je liedje blij
Door de tuin weerklinken.

Kleine vogel, wees niet bang
Als het hard gaat vriezen,
Heus, je moet, al is het erg,
Nooit de moed verliezen.

Want de mensen zijn heel lief
En ze zullen zorgen
Dat je volop voedsel vindt,
Elke, elke morgen!

TOM POES en het GOUDEN BOEK

HOOGHEID, DE FLES BLUFT MAAR BRULLEN
HOE DURFT DAT GLASWEI
EERST VALT HET OP MIJN HOOFD EN NU HEEFT HET NOG PRAATJES OOK.
BRENG DIE FLES HIER, DAN ZULLEN WE HET BRUTALE DING HET ZWIJGEN OPLEGGEN.
O, VADER, KIJK DAAR EENS..
AHA!
ZO TE ZIEN IS DAT 'N GOEDE PARTIJ, MIJN DOCHTER.
DAT IS VAST EEN PRINS!
WELKOM, JEUGDIGE VORST. TREED NADER.
VOORUIT LEZERTJE! GA NAAR DE SULTAN. ZEG HEM, DAT ZIJN DOCHTER DE ALLERMOOISTE PRINSES VAN DE WERELD IS EN DAT JE...
JA, HOU MAAR OP, IK WEET 'TAL!
GEGROET HEER SULTAN.
UW DOCHTER IS DE ALLERMOOISTE VAN DE WERELD EN DAAROM...
LAAT ME ERUIT!
LAAT ME ERUIT!
HEER OLLIE!
HEER OLLIE ZIT IN DE FLES. LAAT HEM VRIJ!

ME ER UIT!!
R UIT!!
LAAT MÉ ER UIT!!
HEER OLLIE ZIT IN DIE FLES! LAAT HEM VRIJ!!
LEZERTJE TOCH!
LAAT JE NIET AFLEIDEN.
VRAAG DE HAND VAN DE PRINSES. BLIJF IN JE ROL, ANDERS RAAKT DIT VERHAAL IN DE KNOOP.
VOORUIT DAN MAAR!
HEER SULTAN, MAG IK DE FLES VAN UW...
HAAR HAND, DOM LEZERTJE. HAAR HAND!!!
LAAT ME ERUIT!!
GENOEG!
SMIJT DAT STORENDE, KWAKENDE GLASWERK IN DE RIVIER!
HIJ VERKIEST DE FLES BOVEN MIJ!
OOOOH!
IK BEN NOG NOOIT ZO BELEDIGD!
HELP!
STOP! NIET DOEN!
LEZERTJE, LEZERTJE! KEER TERUG!
HEER OLLIE!
LAAT DIE FLES TOCH GAAN, JE GOOIT HET HELE VERHAAL IN DE WAR.

DONALD DUCK - Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. **Nederland:** Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 119.131 (alleen voor postabonnementen à f 3.25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24. Berchem-Antwerpen. Telefoon 398164. P.C.R. 86491. - Prijs 6 frank. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan uit te staan. © 1964 Walt Disney Productions.

Dit is **MINIDAM**... het opbouwstadje uit De Gruyter's Snoepje van de Week.

Iedere week, dit hele jaor, krijg je er weer een compleet deel bij.

Bouw mee! Zorg dat je iedere week De Gruyter's Snoepje von de Week krijgt!